

Arrest

nr. 302 186 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 10 januari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT, loco advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, alsook Pashtoun en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in 2000 in [O.] in het Khewa district in de provincie Nangarhar en bent ongehuwd. U had reeds ongeveer drie en een half jaar een eigen kruidenierswinkel in [O.] waar dorpelingen langskwamen voor hun boodschappen, waaronder ook overheidspersoneel.

Uw broer [B.K.] werkte bijna drie en een half jaar voor de National Directorate of Security als tweede luitenant in Unit 09 en was gestationeerd in de Fara provincie. Op een dag kreeg u een telefonische bedreiging van de taliban omdat ze erachter waren gekomen dat uw broer voor de overheid werkte, maar u nam die bedreiging niet serieus. Nadien werd uw broer [B.K.] vermoord door de taliban en ontving u opnieuw een telefonische bedreiging. Daarna gingen uw ouders naar de malik en dorpsouderen die naar het districtshuis gingen om te overleggen over de mogelijke stappen om uw familie te beschermen. Zij konden niets doen en dus ging u naar uw maternale oom in [G.] voor een paar nachten. Vervolgens besliste u Afghanistan te verlaten. Op 22 september 2021 deed u een verzoek om internationale bescherming in België. Na het overlijden van uw vader ten gevolge van een hartaanval, toen u onderweg was naar België, is uw moeder met uw jongere broer en zus verhuisd naar uw maternale oom in [G.].

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara, kopieën van de taskara's van uw vader en uw jongere broer, kopieën van de paspoorten van uw broer [B.K.] en uw vader, een brief van de dorpsouderen, foto's voor van uw broer [B.K.], onder andere van zijn tijd in het leger en een kopie van een appreciatiebrief van uw broer voor zijn functie in het leger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u mentaal niet stabiel te zijn geweest alsook slaapproblemen te hebben gehad. U heeft hiervoor medicatie genomen en één gesprek gehad met een psycholoog, maar neemt die medicatie niet langer en bent niet meer in verdere behandeling geweest (CGVS, pagina 1-2). U legt verder ook geen documenten neer ter staving van uw problemen. Voorts haalde u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming geen procedurele noden aan, noch bij DVZ (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 19 november 2021), noch aan het begin van het persoonlijk onderhoud op 1 maart 2023 (CGVS, pagina 1-2). U verklaarde bovendien zich op de dag van het persoonlijk onderhoud goed te voelen en in staat te zijn het persoonlijk onderhoud te doen (CGVS, pagina 2). Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bleek dat u weldegelijk in staat was om coherente verklaringen af te leggen.

Later tijdens het onderhoud verklaarde u plots dat u kampt met geheugenproblemen (CGVS, pagina 11-12). U legde echter geen medische attesten voor en gaf aan dat u voor geheugenverlies niet in behandeling bent geweest bij een dokter, noch daar enige medicatie voor heeft genomen (CGVS, pagina 12). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud is er bovendien over uw mentale problemen gesproken en haalde u geenszins problemen aan met uw geheugen (CGVS, pagina 1-2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst is de informatie die u kon geven over het beroep van uw broer onvoldoende. Aangezien het beroep van uw broer de aanleiding is van alle problemen met de taliban, wordt u verondersteld over enige informatie te beschikken met betrekking tot zijn beroepsactiviteiten bij de overheid. U verklaarde enkel dat hij als tweede luitenant in de Fara provincie werkte in Unit 09 (CGVS, pagina 7-8). Als u werd gevraagd wat uw broer precies deed, antwoordde u louter dat hij werkte bij de overheid en deelnam aan operaties en gevechten. U vertelde vervolgens dat hij meerdere keren gewond was gedurende gevechten maar dat hij de familie niet informeerde over zijn blessures (CGVS, pagina 8).

Wanneer u opnieuw werd gevraagd wat hij deed als tweede luitenant, herhaalde u louter dat hij deelnam aan operaties en gevechten (CGVS, pagina 8). Deze beschrijving blijft heel erg vaag. Wanneer u werd gevraagd om te specificeren waar hij werkte, kon u louter verklaren dat hij was gebaseerd in de provincie

Farah maar dat hij verder geen details deelde over waar hij precies werkte, wat hij daar deed en wat zijn functies waren (CGVS, pagina 8). U kon slechts de naam van één commandant en één collega geven (CGVS, pagina 8). Wanneer u werd gevraagd wat er werd afgesproken om te vertellen over de werk- of verblijfplaats van uw broer als hij niet in het dorp was, dan antwoordde u dat jullie dat altijd probeerden te verbergen en dat jullie verschillende dingen zeiden aan mensen (CGVS, pagina 10). Als u verder werd gevraagd wat u mensen vertelde, dan verklaarde u dat u aan mensen vertelde dat uw broer studeerde aan de universiteit. Toen u bevestiging van dat antwoord werd gevraagd, zei u dat dat een voorbeeld was. Wanneer u daarna ter verduidelijking werd gevraagd of er ook andere verhalen waren die u aan mensen vertelde, dan verklaarde u dat u telkens antwoorde wat er in u op kwam als mensen uit het dorp aan u vroegen wat het beroep van uw broer was. Gevraagd of mensen het dan nooit raar vonden dat u telkens verschillende verhalen vertelde, zei u louter dat mensen het recht niet hadden om met u te discussiëren of die informatie in detail te krijgen en dat het dus niet hun recht was om u zoveel vragen te stellen (CGVS, pagina 10). Dit is erg opmerkelijk. U zegt vervolgens dat het steeds jullie doel was om niemand te laten weten wat uw broer deed van job (CGVS, pagina 10). Het is daarbij erg bedenkelijk dat het uw doel was om het beroep van uw broer geheim te houden, maar dat u tegelijkertijd het risico nam om telkens een ander verhaal te vertellen.

Daarnaast bent u ook tegenstrijdig over de eenheid waarin uw broer zat. U verklaarde dat hij in unit 09 zat, net zoals ook units 01 en 02 bestaan (CGVS, pagina 8). Op de appreciatiebrief die u voorlegt in naam van uw broer, staat echter Unit 907 vermeld.

Verder kon u ook niet zeggen wanneer en hoe mensen te weten zijn gekomen dat uw broer voor de overheid werkte en blijft u in uw antwoorden daarover vaag. Als u werd gevraagd wanneer mensen het te weten zijn gekomen, dan antwoordde u dat uw jongere broer en zus het verteld hebben omdat ze kinderen zijn en geen geheimen kunnen bewaren (CGVS, pagina 10). Daarbij is het opmerkelijk dat dergelijk geheime en risicovolle informatie zou gedeeld worden met de jonge kinderen in de familie. Als u vervolgens ter verduidelijking werd gevraagd of u een maand of jaartal kon geven waarin het beroep van uw broer openbaar werd, antwoordde u dat u dat niet wist maar zei u enkel dat het ongeveer twee jaar of twee en een half jaar duurde vooraleer mensen in uw winkel zeiden dat ze gehoord hadden over het beroep van uw broer (CGVS, pagina 11). Later werd u opnieuw gevraagd hoe de taliban op de hoogte was van het beroep van uw broer, maar zei u dat u niet precies wist hoe de informatie bij hen terecht kwam (CGVS, pagina 15). Bijgevolg kunnen uw verklaringen niet overtuigen.

Vervolgens is ook de eerste telefonische bedreiging door de taliban aan uw adres weinig geloofwaardig. U kreeg een eerste telefoon voordat uw broer werd vermoord, op het ogenblik dat ze erachter kwamen wat hij deed als beroep (CGVS, pagina 15). U verklaarde dat de taliban aan de telefoon vroegen om uw broer te doen stoppen met zijn werk, dat ze vroegen waarom hij daar werkte en dat ze zeiden dat ze hem zouden doden als hij niet zou stoppen (CGVS, pagina 15). Wanneer u werd gevraagd of ze aan de telefoon zeiden wat er zou gebeuren, dan verklaarde u dat de taliban wou praten over de omstandigheden en de gevolgen in het geval jullie niet zouden luisteren. Vervolgens verklaart u de telefoon uitgeschakeld te hebben en zei u dat u uw ouders niet op de hoogte hebt gesteld van die eerste telefonische bedreiging omdat u bang was dat ze te bezorgd zouden zijn. U zei verder dat u zich niet bewust was van de mogelijke ernstige gevolgen omwille van het beroep van uw broer (CGVS, pagina 15). Dit is echter bedenkelijk. U zei dat de taliban hun activiteiten hadden in uw dorp, ook al was het in het geheim, waaronder mensen aanvallen en doden (CGVS, pagina 12) waardoor u redelijkerwijs kon aannemen dat u gevaar liep. Wanneer u later in het interview werd gevraagd of jullie na de moord op uw broer ooit een klacht indiende, dan verklaarde u zelf dat niemand iets kon doen tegen de taliban en dat niemand daar kon tussen komen (CGVS, pagina 18). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u een eerste bedreiging niet serieus nam en de telefoon gewoon bruusk inhaakte als u wist dat het reeds bekend was dat uw broer bij de overheid werkte en de taliban een bepaalde reputatie hadden in uw dorp. Verder kon u ook de telefonische bedreiging niet meer situeren in de tijd, hetgeen opmerkelijk is aangezien het uiteindelijk een belangrijke gebeurtenis is in hetgeen uw familie is overkomen. Wanneer u werd gevraagd wanneer de eerste telefonische bedreiging heeft plaatsgevonden, antwoordde u dat u niet meer zeker wist wanneer het precies was. U zei bovendien dat u niet kon zeggen hoe lang het was voor de moord op uw broer (CGVS, pagina 17).

Met betrekking tot de moord op uw broer en de begrafenis kunnen er ook een aantal vraagtekens geplaatst worden. Wanneer u gevraagd werd wanneer precies uw broer is vermoord, dan zei u enkel dat het was wanneer hij op vakantie kwam van zijn werk. Als u verder werd gevraagd of u een jaartal of maand kon geven waarin de moord op uw broer plaatsvond, kon u zich ook dat niet herinneren (CGVS, pagina 17). Als u daarna ter verduidelijking werd gevraagd of u dit kon situeren rond de Ramadan of een andere gebeurtenis, dan bleef u in uw antwoord heel vaag. U antwoordde louter dat het in de lente was, dat de

Ramadan niet daarvoor is maar nadien en de moord op uw broer bijgevolg voor de Ramadan plaatsvond (CGVS, pagina 17). Die tijdsaanwijzing kan niet echt overtuigen. Verder is het bedenkelijk dat u op de begrafenis openlijk slecht zou praten over de taliban als u en uw familie reeds bedreigd werden, gelet op de eerste telefonische bedreiging en de moord op uw broer. De taliban vertelden u bij de tweede telefonische bedreiging dat u uw mond slecht had gebruikt tegen de Mujahideen en tegen hen (CGVS, pagina 17). Wanneer u gevraagd werd hoe de taliban te weten zijn gekomen dat u tegen hen was, zei u dat u op de begrafenis van uw broer emotioneel was en over de taliban praatte. U zei verder dat u geen controle had over uw gedachten en dat je bijgevolg niet bang was (CGVS, pagina 15). Het is echter niet aannemelijk dat u niet bang zou zijn en dat u een dergelijk risico zou nemen, gelet op hetgeen uw familie reeds was overkomen en de reputatie die de taliban hebben in het algemeen en in uw dorp.

Voorts is ook de tweede telefonische bedreiging die u ontving niet plausibel. Het is bedenkelijk dat ze een tweede keer zouden bellen in plaats van meteen langs te komen, gelet op de reputatie die ze hadden volgens uw verklaringen. U kon geen bevredigende verklaring geven voor waarom ze u belden en niet meteen langskwamen (CGVS, pagina 17-18), aangezien taliban er duidelijk niet voor terugdeinzen om mensen te vervolgen, gelet op de moord op uw broer. U zei bovendien zelf dat u geluk had dat ze u eerst belden zodat u wist dat ze u gingen vermoorden en u in gevaar was (CGVS, pagina 15, 17 en 18). U bevestigt daarbij de eigenaardigheid van de beweerde acties van de taliban. Toen u verder werd gevraagd ter verduidelijking waarom ze u zouden bellen in plaats van u meteen te benaderen, dan verklaarde u enkel dat ze misschien zochten naar mogelijkheden om u te vermoorden maar ze die niet vonden (CGVS, pagina 18).

Tot slot kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de problemen die volgens u ook zouden voortvloeien uit het uitbaten van uw winkel met klanten die voor de overheid werkten. Wanneer u werd gevraagd of er andere redenen waren waarom de taliban u viseerden buiten de dingen die u over de taliban zei op de begrafenis, dan vertelde u dat ze ook zeiden dat er overheids personeel naar uw winkel kwam. De taliban vroegen waarom ze zo vaak naar uw winkel kwamen en waarom u daarbij zo betrokken was (CGVS, pagina 15). Toen u echter gevraagd werd wat er met uw winkel gebeurd is na uw vertrek, antwoordde u dat u dat niet wist. Dat is echter opmerkelijk, aangezien u verklaarde dat het uw eigen winkel was (CGVS, pagina 5). Bovendien kon u drie en een half jaar lang de winkel uitbaten zonder enige problemen (CGVS, pagina 6).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw taskara geeft slechts een indicatie van uw identiteit die in deze beslissing niet ter discussie staat. De taskara's en paspoorten van uw vader en uw broer zijn slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien hebben documenten enkel bewijswaarde ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen hetgeen hier niet het geval is. Hetzelfde geldt voor de voorgelegde appreciatiebrief waarvan de inhoud trouwens niet geheel overeenstemt met uw verklaringen (zie boven). Dat de persoon die afgebeeld wordt op de foto's daadwerkelijk uw broer is kan niet worden vastgesteld. Betreffende de verklaring van de dorpsoudsten dient nog toegevoegd dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een

fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief

waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekeerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming

niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-

economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 10 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet. Hij houdt tevens voor dat een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

Het artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker geschonden acht bepaalt dat verweerder een verzoek om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze dient te beoordelen en dat hij hierbij rekening dient te houden met een aantal, in deze wetsbepaling opgesomde, elementen. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verweerder, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, een grondige en volledige analyse heeft doorgevoerd van de door verzoeker verstrekte inlichtingen en dat hij rekening heeft gehouden met de elementen die eigen zijn aan verzoeker.

Het gegeven dat verzoeker het niet eens is met de analyse die verweerder maakte impliceert niet dat voormelde wetsbepaling werd miskend.

Waar verzoeker daarnaast stelt dat artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet voorziet dat het niet is vereist om bepaalde aspecten van zijn verklaringen te onderbouwen met schriftelijke of andere bewijzen indien aan de vier in deze bepaling opgenomen cumulatieve voorwaarden is voldaan, moet worden geduid dat zijn verklaringen niet “*samenhangend en aannemelijk*” werden bevonden en zijn “*algemene geloofwaardigheid*” niet is komen vast te staan. Hij kan zich dan ook niet dienstig op deze bepaling beroepen.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

In casu heeft verweerder vastgesteld dat verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker verklaarde dat hij vreest te worden vervolgd door de taliban omdat zijn broer als tweede luitenant werkte bij het National Directorate of Security (hierna: het NDS).

In zijn verzoekschrift zet verzoeker uiteen van oordeel te zijn dat hij, aan de hand van zijn verklaringen en door het voorleggen van stukken, aannemelijk heeft gemaakt dat hij een broer had die werkzaam was bij het NDS. Hij zet hierbij uiteen dat hij tal van inlichtingen gelieerd aan de activiteit van zijn broer verstreekte, dat het te verantwoorden valt dat hij poogde het beroep dat zijn broer uitoefende te verhullen voor de bewoners van het dorp waar hij verbleef en dat de door hem voorgelegde stukken niet zonder meer kunnen worden afgedaan als niet-bewijskrachtig omdat ze eenvoudig te vervalsen zijn.

De Raad dient er evenwel op te wijzen dat verzoeker door aan te geven dat hijzelf, in tegenstelling tot verweerder, van mening is dat hij, middels zijn verklaringen en de neergelegde stukken, aannemelijk maakte dat hij een broer heeft die actief was bij het NDS en die door de taliban werd gedood niet aantoonde dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de aangevoerde vluchtmotieven niet geloofwaardig zijn.

Het enkele feit dat verzoeker een broer zou hebben gehad die bij het NDS werkte impliceert immers niet dat automatisch moet worden aangenomen dat hij zelf een risico op vervolging loopt. Hier dient te worden benadrukt dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten. Er is wel sprake van een aantal individuele gevallen waar een verwantschaps-band met een

lid van overheidspersoneel een rol speelde bij het optreden van de taliban (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55; Afghanistan Country Focus van december 2023, p. 62-63). Familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen kunnen in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging hebben, maar het komt hen dan toe om met concrete aanwijzingen aannemelijk te maken dat zij omwille van hun familiebanden met personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten worden of zullen worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land of regio van herkomst. In casu is het niet aannemelijk dat verzoeker nog zou worden gevisieerd door de taliban om via hem zijn broer te treffen of hem ertoe te brengen zijn broer te overtuigen zijn beroepsactiviteit stop te zetten, aangezien verzoeker aangeeft dat zijn broer is overleden. Verweerder heeft verder terecht overwogen dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zich op de begrafenis van zijn broer negatief zou hebben uitgelaten over de taliban wanneer hij voorheen reeds werd bedreigd en zij hun dreigement ten aanzien van zijn broer net hadden uitgevoerd. Verzoekers betoog dat hij handelde in een emotionele bui kan niet overtuigen. Door in zijn verzoekschrift te stellen dat moet worden aangenomen dat hij zichzelf niet onder controle had en daardoor onbevreesd praatte toont hij niet aan dat verweerders argumentatie onredelijk of incorrect is. Indien verzoeker werkelijk, in een opwelling, in het openbaar kritiek had geuit op de taliban, dan mocht ook worden verwacht dat hij zich hier kort daarna bewust van zou zijn geworden, de implicaties van zijn optreden zou hebben ingezien en ernaar zou hebben gehandeld indien er een werkelijke bedreiging bestond. Verzoeker zette evenwel zijn gewone activiteiten verder en vertrok, volgens zijn verklaringen, pas een maand na de begrafenis uit zijn dorp. Verweerder heeft ook terecht opgemerkt dat het niet plausibel is dat de taliban verzoeker na de begrafenis van zijn broer nog telefonisch zouden bedreigen en niet meteen zouden langskomen. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat indien de taliban enige actie ten aanzien van verzoeker wensten te ondernemen zij verzoeker voorafgaandelijk zouden hebben gecontacteerd. Verzoekers betoog dat verweerder zich om tot dit besluit te komen niet op een verslag baseerde laat hier niet ander over denken. Zijn verklaring in zijn verzoekschrift dat de autoriteiten het dorp waar hij woonde onder controle hadden en de taliban hem daardoor waarschijnlijk niet thuis konden bezoeken en hem daarom eens telefonisch contacteerden is niet aanvaardbaar. Een groepering die een persoon wenst te vervolgen zal in regel deze persoon hiervan niet in kennis stellen. Hierdoor lopen zij immers het risico dat de door hen voorgenomen acties worden bemoeilijkt of onmogelijk gemaakt. Verzoekers veronderstelling dat de taliban niet direct naar hem kwamen omdat het dorp waar hij woonde onder overheidscontrole stond is ook moeilijk verenigbaar met het door hem neergelegde stuk waarin kan worden gelezen dat de jirga de overheid oproept om de nodige veiligheidsmaatregelen te nemen en ermee dreigt om anders alle jonge mannen die dienen in het leger en bij de veiligheids-diensten terug te roepen en met zijn verklaring dat tegen de taliban weinig kon worden ondernomen omdat zij met motorfietsen kwamen, mensen vermoordden en dan weer vertrokken. Er dient ook te worden vastgesteld dat verzoeker stelde dat, na zijn vertrek, zijn familieleden niet door de taliban werden lastiggevallen. Zijn stelling dat de taliban geen acties ondernemen ten aanzien van oude mensen en jonge kinderen gaat voorbij aan het feit dat niet blijkt dat zijn ouders oude mensen waren. Verzoeker bracht een kopie van een paspoort aan waaruit blijkt dat zijn vader, die volgens zijn verklaringen ondertussen is overleden aan een hartaanval, werd geboren in 1978. Gelet op het feit dat zijn moeder nog twee jonge kinderen heeft, dient ook te worden aangenomen dat zij nog niet zeer oud kan zijn.

De beschouwingen van verzoeker en de door hem aangebrachte stukken leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming

van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. *Ernstige schade bestaat uit :*

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Verzoeker houdt voor dat hij het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dit gelet op de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij licht deze situatie uitgebreid toe.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheids-middelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan bijgevolg geen aanleiding kan geven tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de preciaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Daarenboven moet worden aangegeven dat uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat hij een sociaal netwerk heeft in Afghanistan en niet blijkt dat zijn familie onbemiddeld is.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar en dat uit de informatie waarover de Raad beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan January 2023, blz 34). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoekers verwijzing naar oudere verslaggeving wijzigt hier niets aan. Zijn verwijzing naar een arrest van een Frans rechtscollege waarin wordt gesteld dat slechts een subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend aan een Afghaans burger die afkomstig is uit Nangarhar indien er bewijs is van een verhoogd risico om te worden blootgesteld aan de gevolgen van dit willekeurige geweld is evenmin dienend. Verzoeker maakt immers ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Waar verzoeker in twijfel lijkt te willen trekken of er voldoende informatie is om een standpunt te kunnen innemen kan het volstaan te duiden dat uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat er nog steeds informatie omtrent de situatie in Afghanistan doorstroomt die toelaat de vereiste analyses te maken omtrent de veiligheids-situatie in de verschillende regio's in dat land.

Verzoekers uiteenzetting laat niet toe te concluderen dat hem op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet de subsidiaire beschermingsstatus had dienen te worden toegekend.

Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet ingevolge de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan. De algemene veiligheidssituatie waarnaar verzoeker verwijst, laat, op zich, immers niet toe te oordelen dat hij persoonlijk een reëel risico loopt om te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan op grond van dit relaas ook niet worden geoordeeld dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus .

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat de determinerende motieven van de bestreden beslissing voortvloeien uit een manifeste appreciatiefout en dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet loopt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK